Dosarul nr. 2-140/2025
PIGD 2-25033905-15-2-14032025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

10 noiembrie 2025 **or. Cantemir**

Judecătoria Cahul sediul Cantemir
Instanța de judecată în următoarea componență:
Președintele ședinței, judecător – Cristina Salagor,
Grefier – Anastasia Dogotari,
În lipsa:
Reprezentantului reclamantei Societatea cu Răspundere Limitată ,,DEBIT LEX"/pârâtei în acțiunea reconvențională, avocatul – Lunca Ion, care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa,
Pârâtului/reclamantului în acțiunea reconvențională – Moraru Vasile, legal citat,
Reprezentantul pârâtului/reclamantului în acțiunea reconvențională, avocatul – Bălănuță Ion, legal citat,
Pârâtei în acțiunea principală – Moraru Maria, legal citată,
Intervenientului accesoriu în acțiunea reconvențională – OCN ,,Ecofinance Technologies" SRL, legal citat,
Intervenientului accesoriu în acțiunea reconvențională – Comisia Națională a Pieței Financiare, legal citat,

examinând în ședință de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată ,,DEBIT LEX" împotriva lui Moraru Vasile și Moraru Maria cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională înaintată de Moraru Vasile către Societatea cu Răspundere Limitată ,,DEBIT LEX" privind declararea nulității clauzelor abuzive, -

c o n s t a t ă :

Argumentele expuse în cererea de chemare în judecată.

La data de 14 martie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată ,,DEBIT LEX", prin intermediul reprezentantului său, avocatul Lunca Ion, a depus în Judecătoria Cahul, sediul Cantemir, cerere de chemare în judecată împotriva lui Moraru Vasile și Moraru Maria cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reprezentantul reclamantului a indicat că, la 25 aprilie 2024 între compania OCN „ECOFINANCE TECHNOLOGIES" SRL și compania ,,DEBIT LEX" SRL a fost încheiat contractul de cesiune a creanțelor. Despre cesionarea creditului nebancar contractat de către pârât acesta a fost informat prin

scrisoare recomandată fapt confirmat prin copia avizului de recepție și a chitanței poștale anexată la actele dosarului cât și prin apeluri telefonice.

Potrivit pct. 1.1. din contractul de cesiune se reține că: „obiectul prezentului contract constă în cedarea de către Cedent în favoarea Cesionarului a dreptului de creanță împotriva debitorilor săi". Totodată în conformitate cu prevederile pct. 1.4. din contractul de cesiune se menționează că: „Cedentul cesionează, iar Cesionarul preia toate drepturile de creanță ale Cedentului, împreună cu drepturile de garanție și alte drepturi accesorii acesteia, care rezultă din contractele de creditare încheiate de către Cedent cu clienții săi și care au datorii neachitate față de Cedent, inclusiv drepturile prezente și/sau viitoare legate de recuperare a creanței și/sau a dobânzilor, comisioanelor și/sau a penalităților contractuale și/sau în baza legii, precum și/sau dreptul de a calcula în continuare, în temeiul contractului și/sau în temeiul legii dobânzi de întârziere și penalități, până la achitarea integrală a datoriei de către debitor, precum și/sau dreptul de a urmări executarea integrală a creanței pe cale judiciară și/sau cea de executare; precum și/sau dreptul de a prelucra (în sens larg) datele cu caracter personal ale debitorului inclusiv de a transmite datele despre restantă birourilor istoriilor de credit" La fel, potrivit pct. 9.3.13 al contractului de credit încheiat între Cedent și pârât este specificat că: „*prin semnare prezentului contract, Debitorul își dă acordul la cesiunea dreptului de creanță de către creditor"*.

La caz, pârâtul și-a manifestat expres consimțământul la cesionarea datoriei sale către persoanele terțe fapt confirmat prin clauza prevăzută la pct. 5.2.1. - 5.2.2. din contractul de credit nebancar încheiat între pârât și cedent.

Menționează că, temei juridic de încasarea a datoriei servește contractul de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori nr. 272644001 (în continuare contract) încheiat la 07.02.2024 prin care împrumutătorul OCN „ECOFINANCE TECHNOLOGIES" SRL a oferit un împrumut sub formă de linie de credit până la limita sumei de 22 850 lei Împrumutatului pârât. Părțile au convenit că data acordării linei de credit va fi de 60 de luni din data semnării contractului potrivit pct. 2.3 și 2.10 din contract. În temeiul contractului enunțat reclamantul informează instanța de judecată că pârâtul în total a obținut suma de 20 000 lei (fapt confirmat prin documentele contabile confirmative) dintre care 200 lei a fost achitată pentru activarea poliției de asigurare a creditului.

Rata dobânzii contractuale conform pct. 5.5.1 din contract este de 49,9685% anual, iar comisionul unic de gestionare a creditului va constitui 0,04% pentru fiecare zi, în conformitate cu prevederile pct. 5.5.2 din contract. Potrivit pct. 5.7. din contract părțile au convenit că „calculul total al creditului poate crește corespunzător și proporțional cu sumele care sunt trase din linia de credit, însă nu poate depăși valoarea sumelor trase, în condițiile pct. 5.6. din prezentul contract".

În conformitate cu prevederile pct. 5.1. din contract părțile au convenit că: „Pentru utilizarea sumelor puse la dispoziție din linia de credit, debitorul va achita o plată minimă lunară egală cu 5% din soldul curent al liniei de credit la data scadenței plus dobânda contractuală" .

Creditorul are dreptul, inclusiv și în cazul emiterii unei hotărâri judecătorești de a calcula toate plățile aferente creditului și despăgubirile conform prezentului contract

pentru neplată la scadență a sumelor datorate până la data executării integrale a contractului.

Reclamantul informează instanța de judecată despre faptul că în perioada de până la depunerea cererii de chemare în judecată pârâtul a încălcat în mod abuziv clauza contractuală prevăzută de pct. 5.1 din contract exprimată prin nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului.

Pârâtul deși a semnat contractul de credit nebancar în temeiul căruia a căzut de acord să-și onoreze obligațiunile corelative ce îi sunt opozabile până în prezent a achitat datoria: 13350,6 lei din corpul împrumutului, 2721,02 lei dobândă contractuală, 856 lei cu titlu de comision de gestionare a creditului.

Pentru perioada de până la 07.02.2025, pârâtul înregistra o restanță la plata creditului de 92 zile de întârziere, iar datoria sa constituie: 9499,4 lei din corpul împrumutului, 1599 lei dobândă contractuală și 492 lei cu titlu de comision de gestionare a creditului.

Mai indică că, pentru perioada 07.02.2025 – 18.05.2025 pârâtul înregistra o restanță de 1300,46 lei dobândă contractuală, 379,97 lei cu titlu de comision de gestionare a creditului.

Solicitarea și eliberarea creditului s-a petrecut prin completarea personală în regim online de pe platforma online a OCN „ECOFINANCE TECHNOLOGIES” SRL de către pârât prin includerea datelor sale personale, a sumei de care are nevoie, discutarea la distanță cu reprezentanții de creditarea nebancară.

Contractul a fost întocmit conform cererii de credit completate de debitor pe site-ul www.creditprime.md sau comunicate Creditorului prin intermediul telefonului și a fost semnat electronic de către debitor aplicând semnătura electronică simplă în conformitate cu procedurile specificate în Termeni și Condiții de utilizare a serviciilor financiare nebancare disponibile atât pe pagina www.creditprime.md cât și ca anexa nr. 1 la prezentul contract.

Recepționarea sumei de bani contractate pe contul bancar al pârâtului (fapt confirmat prin copia ordinului de plată bancar anexat la actele cauzei civile), cât și achitarea parțială a unor rate confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil, exprimarea neviciată a consimțământului de către pârât la onorarea tuturor obligațiilor ce rezultă din contractul de împrumut.

În contextul prevederilor art. 1244 alin. (1) din Codul civil și art.9 alin. (1) lit. e) a Legii nr. 1 din 16.03.2018 cu privire la organizațiile de creditare nebancară, temeinicia solicitărilor reclamantului se confirmă prin faptul că acestea nu depășesc dublu corp al limitei liniei de credit.

La caz este de reținut că pârâtul nu s-a adresat cu nici o cerere către creditor privind informarea despre imposibilitatea onorării obligațiilor contractuale ca urmare a unui concurs de împrejurării grele, iar lipsa unei asemenea notificări confirmă rea-credință a debitorului la executarea obligațiilor contractuale asumate.

Indică că, în vederea soluționării prezentului litigiu pe cale amiabilă reclamantul a efectuat numeroase apeluri telefonice către pârât și a expediat scrisori recomandate fapt ce nu s-au soldat cu nici un rezultat pozitiv în acest sens.

Cu privire la cheltuielile de judecată menționează că, în vederea soluționării prezentului litigiu a apelat la serviciile avocatului Ion Lunca în vederea acordării asistenței juridice reale și necesare fapt pentru ce a suportat cheltuieli în mărime de 4 000 lei. În suma dată reclamantul beneficiază de următoarele servicii: consultanță juridică cu privire la prevederile legale aplicabile speței, studierea tuturor înscrisurilor prezentate de reclamant, întocmirea și expedierea proiectului de notificare, întocmirea și expedierea proiectului cererii de chemare în judecată, autentificarea probelor, verificarea stării dosarului, efectuarea apelurilor telefonice către pârât și persoanele de contact, obținerea titlului executoriu. În total sunt estimate 10 ore de lucru care-s tarifate cu 400 lei pentru o oră.

Solicită reclamantul să se i-a în considerare că din această sumă de 4 000 lei achită se reține impozit pe venit la sursa de plată în sumă de 12 % în contul statului. Tot din această sumă trebuie să fie reținut taxa pentru locațiune a biroului, taxa privind achitarea cotizației de membru al Uniunii Avocaților, taxa pentru fondul social care este unul foarte exagerat de mare, taxa pentru asigurări sociale, taxa pentru serviciile de birotică (hârtie, cerneală, reparație printer etc.), combustibilul consumat pentru deplasările către Oficiul poștal, bancă, instanță de judecată. Astfel, compensarea onorariului de 4 000 lei achitat avocatului solicită de a fi compensant din contul pârâtului este unul rezonabil având în vedere complexitatea calculelor matematice efectuate, raporturile juridice înființate între părți, volumul serviciilor juridice necesare de a fi prestate cât și a noutății problemei de drept persistente în prezenta speță, numărul actelor normative studiate și a conținutului tuturor înscrisurilor anexate cât și a tuturor acțiunilor adiacente în vederea depunerii pachetului de acte în instanță de judecată.

Indică că, CtEDO a apreciat costul unei ore de lucru a avocatului luând în calcul recomandările Uniunii Avocaților din Republica Moldova. Aparent, CtEDO a considerat rata pe oră de EUR 50-60 rezonabilă, însă, anul 2008, într-o cauză complexă, a acceptat și rata de EUR 100 pe oră pentru lucrul unui avocat din Republica Moldova (Oferta Plus SRL c. Moldovei, 12/02/2008). Stabilind dacă costul asistenței juridice solicitate de reclamant este rezonabil, CtEDO a luat în calcul noutatea și complexitatea chestiunilor de fapt și de drept puse în discuție (Manole și alții c.Moldovei, 13/07/2010, S 11). La stabilirea caracterului rezonabil al serviciilor juridice solicitate, CtEDO a luat în considerare aportul avocaților (Boicenco c. Moldovei, 11/07/2006, S 176), precum și relevanța și calitatea observațiilor depuse de reprezentant la CtEDO (Ghimp c. Moldovei, 30/10/2012, s 71).

Potrivit pct. 5 al Recomandării privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică aprobată prin Decizia Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr. 2 din 30.03.2012 se menționează că: „un diapazon rezonabil și recomandabil pentru mărimea tarifelor orare ale avocaților din Republica Moldova este între 50 și 150 euro/oră deși avocații sunt absolut liberi să-și stabilească tarifele orare și în afara diapazonului menționat ... ”. Astfel este de menționat faptul că diapazonul de 400 lei pentru o oră tarifat de către avocatul Ion Lunca companiei „DEBIT LEX” SRL este una rezonabilă iar volumul de 10 ore de lucru estimat de către avocat în prezenta cauză este unul real și necesar având în vederea

complexitatea cauzei, repetitivitatea problematicii speței, volumul acțiunilor ce necesită a fi întreprinse etc.

Cu privire la cerința de încasarea solidară din contul pârâților reclamantul atrage atenția asupra faptului că pârâtul Moraru Vasile la momentul obținerii creditului nebancar se afla în relație de căsătorie cu Moraru Maria, fapt confirmat prin informația eliberată de către Agenția Servicii Publice anexată la actele dosarului.

Cu referire la calcularea și achitarea taxei de stat reclamantul informează instanța de judecată că aceasta a fost calculată potrivit următorului exercițiu matematic.: 5000 X 5% = 250 LEI; (13270,83-5000)X4%=330,84 lei; taxa de stat constituie: 250 + 330,84 = 580,84 lei.

Solicită încasarea solidară din contul pârâților în beneficiul reclamantului a sumei de 9 499,40 lei cu titlul de datorie la corpul creditului nebancar, a sumei de 2 899,46 lei cu titlul de dobândă contractuală restantă, a sumei de 871,97 lei cu titlul de comision de gestiune, 4 000 lei cheltuieli de asistență juridică, 580,84 lei taxa de stat pentru judecarea prezentei acțiuni, 200 lei taxa de timbru, 18,5 lei cheltuieli de corespondență, iar în total suma de 18 070,17 lei.

Argumentele expuse în referința depusă de avocatul Bălănuță Ion.

Avocatul Bălănuță Ion în interesele lui Moraru Vasile a depus referință asupra cererii de chemare în judecată în care a indicat că nu sunt de acord parțial cu aceasta, invocând că, creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei inițiale, debursate conform contractului de credit, fără revendicarea altor plăți prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalitățile, dobânzile de întârziere și orice alt tip de plăți). Astfel, acțiunea reclamantului urmează a fi respinsă în partea pretențiilor privind încasarea sumelor calculate drept dobândă contractuală, și penalitate de întârziere, iar plățile efectuate în contul dobânzii contractuale și a penalității de întârziere, urmează a fi considerate ca plăți efectuate în scopul stingerii corpului creditului.

La fel a indicat că, ținând cont de criteriile de stabilire a cheltuielilor de asistență juridică, consideră suma de 4 000 lei, solicitată de reclamant cu titlu de cheltuieli de asistență juridică una considerabilă în raport cu complexitatea pricinii civile, și astfel, consideră necesară și solicită diminuarea acesteia la suma de 500 lei.

În rest, capătul de acțiune cu privire la cheltuielile de judecată, prin prisma prevederilor art. 94 Cod de procedură civilă, urmează a fi compensate proporțional părții admise din pretenții.

Argumentele expuse în acțiunea reconvențională.

Pârâtul Moraru Vasile și reprezentantul său, avocatul Bălănuță Ion, la data de 30 aprilie 2025, prin intermediul Secției Evidență și Documentare Procesuală a instanței, a depus cerere reconvențională la cererea de chemare în judecată indicând că, Moraru Vasile și OCN „Ecofinance Technologies” SRL a fost încheiat Contractul de credit nr. 272644001 din 07.02.2024.

Conform contractului OCN „Ecofinance Technologies” SRL s-a obligat să pună la dispoziția reclamantului, la solicitarea acestuia, o sumă bănească cu titlu de linie de credit, iar ultimul s-a obligat să achite lunar suma minimă de plată.

Menționează că, contractul prevede obligația de plată a dobânzii ce rezultă din pct. 2.5. din Condiții generale și pct. 5.2.; 5.5.1. din Condiții speciale și obligația de plată a comisionului de gestionare a creditului, ce rezultă din pct. 2.9. din Condiții generale și pct. 5.5.2. din Condiții speciale.

Ulterior, creanța ce rezultă din contractul de credit a fost cesionată către pârâtul „Debit Lex" SRL care a înaintat acțiunea inițială privind încasarea datoriei.

Indică că, reclamantul parțial nu este de acord cu acțiunea inițială, înaintează prezenta acțiune or, admiterea acesteia va exclude admiterea unor pretenții înaintate prin acțiunea inițială.

Cu privire la clauzele abuzive a căror nulitate se solicită, reinterează că, conform Contractului de credit nr. 272644001 din 07.02.2024, obligațiile de plată a dobânzii rezultă din pct. 2.5. din Condiții generale și pct. 5.2. și 5.5. l. din Condiții speciale din contract, a comisionului de gestionare a creditului rezultă din pct. 2.9. din Condiții generale și pct. 5.5.2. din condiții speciale din contract.

Menționează că, având în vedere că contractul de credit în cauză a fost încheiat în ziua adresării reclamantului pentru acordarea creditului, este evident că clauzele contractuale care prevăd plata dobânzii comisionului de gestionare a creditului nu au fost negociate, OCN „Ecofinance Technologies" SRL folosind același tip de contract pentru o multitudine de clienți, iar reclamantul având doar opțiunea de a accepta sau a refuza contractul.

Or, după cum reiese din materialele cauzei „Debit Lex" SRL nu a prezentat nici o probă ce ar demonstra faptul negocierii individuale a clauzelor contractuale dintre OCN „Ecofinance Technologies" SRL și consumatorul Moraru Vasile, iar simplul fapt că ultimul a semnat contractul, nu servește temei suficient pentru a constata că contractul a fost negociat de fapt. Astfel, semnarea contractului, în aceiași zi când a fost înaintată cererea de acordare a creditului, fără negocierea reală a clauzelor contractuale (mărimea dobânzii, comisioanelor, etc), nu poate fi apreciată drept o negociere a contractului.

Indică că, în susținerea faptului că clauzele contractului litigant nu au fost negociate se probează prin faptul că, contrar prevederilor art. 5 din Legea nr.202/201 3, coroborate cu prevederile art. 4 alin. (2) și (5) al Legii nr. 157 din 18.07.2014, privind contractele de credit pentru consumatori, la etapa precontractuală reclamantului nu i-au fost comunicate informațiile prevăzute la alin. (l) al aceluiași articol și informațiile privind obligațiile contractuale prin intermediul formularului prezentat în anexa nr. I al Legii nr.202/2013 or, la materialele cauzei un asemenea înscris lipsește.

Faptul că OCN „Ecofinance Technologies" SRL a înserat în contract la pct. 12.3. mențiunea că, anterior încheierii prezentului contract, informațiile precontractuale referitor la condițiile de creditare expuse în contract i-au fost furnizate debitorului de către Creditor și totodată, acestuia i-au fost comunicate și explicate toate clauzele contractului împreună cu efectele juridice pe care le produc. Creditorul a negociat individual cu debitorul conținutul fiecărei clauze contractuale și ca urmare a acestui fapt Debitorul confirmă că nu există nici un dezechilibru între drepturile și obligațiile acestuia în raport cu cel ale Creditorului, aceasta nu echivalează cu îndeplinirea obligațiilor de informare a consumatorului privind obligațiile contractuale or, în acord cu prevederile

art. 6 alin. (1) din Legea nr. 157 din 18.07.2014, furnizorul comunică consumatorului termenele, condițiile contractuale și informațiile în conformitate cu art. 4 alin. (1) și (6), pe suport de hârtie sau pe orice alt suport durabil disponibil și accesibil consumatorului, înainte ca acesta să poarte obligații rezultate din semnarea contractului la distantă adecvat serviciului financiar de consum acordat la distantă.

Relevă că, Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cazul (C-472/23 Lexitor sp. z 0.0. vs A. B. S.A., decizia din 13.02.2025) a concluzionat că în cazul încălcării obligației de informare care afectează capacitatea consumatorului de a aprecia întinderea angajamentului său, banca poate fi privată de dreptul la dobânzi și la costuri.

Susține că, contractul de credit în speță a fost încheiat în baza unor forme standard, care au fost preformulate de către pârât anticipat. Din acest considerent, consumatorul Moraru Vasile a negociat numai valoarea și obiectul actului juridic, însă nu și condițiile acestuia, având mica posibilitate de a accepta sau de a se abține de la semnarea acestuia.

În această ordine de idei, remarcă că negocierea directă cu consumatorul Moraru Vasile nu este echivalentă cu prezentarea pachetului de servicii de către creditor și cu obligația de informare, negocierea presupunând, ca partea, împrumutatul/debitorul, să aibă posibilitatea studierii și modificării clauzelor contractuale.

Conchide că, reclamantul nu a negociat și nici nu a avut posibilitatea reală de a negocia și de a se familiariza cu condițiile contractuale, iar pe cale de consecință, consideră că clauzele prevăzute la pct. 2.5. din Condiții generale și pct. 5.2. și 5.5. l. din Condiții speciale, în partea ce prevăd obligația de plată a dobânzii și pct. 2.9. din Condiții generale și pct. 5.5.2. din Condiții speciale în partea prevăd obligația de plată a comisionului de gestionare a creditului, sunt abuzive.

Suplimentar cu privire la comisionul de gestionare a creditului invocă prevederile art. 1765 din Codul civil care statuează că, în afară de dobândă, părțile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

Curtea Supremă de Justiție, prin recomandarea nr. 95 din 16.12.2016 explică: „ Creditorul urmează să furnizeze servicii care constituie o contraprestație și care să justifice perceperea acestui comision/taxe, în plus, redactarea acestor clauze să nu fie lipsită de claritate. Cuprinsul contractului urmează să conțină precizări, cu privire la fundamentul perceperii acestui comision/taxe ori destinației acestuia, să conțină în mod transparent motivele care justifică remunerația corespunzătoare acestui comision/taxe, în condițiile în care se contestă că creditorul este obligat să furnizeze o contraprestație reală, pentru a obține comisionul menționat. În lipsa acestor precizări, clauza privind comisionul/taxa va fi considerată abuzivă ...”

In același sens sunt relevante dispozițiile art. 16 lit. b) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13.03.2003, potrivit cărora consumatorul, la încheierea contractelor, are dreptul de a beneficia de o redactare clară și precisă a clauzelor contractuale, inclusiv a celor privind caracteristicile principale și condițiile de garanție, indicarea exactă a prețului sau transferului, precum și stabilirea cu exactitate a condițiilor de credit și a dobânzilor.

Consideră că, pentru a pretinde plata comisionului de gestionare a creditului, creditorul urmează să presteze servicii debitorului, iar clauzele care prevăd plata

comisionului în discuție să conțină motivele încasării acestui comision și serviciile prestate contra acesta.

Indică că, în cuprinsul contractului în speță, cu excepția unei definiții vagi, nu se regăsesc careva precizări, privire la fundamentul perceperii comisionului de gestionare a creditului ori destinației acestuia, nu este indicat nici un motiv care ar justifica remunerația corespunzătoare acestui comision și nu este indicat care este contraprestația reală din partea creditorului pentru a obține comisionul menționat or, nu este o clauză clară.

În concluzie, reclamantul nu beneficiază de vreun serviciu și nici nu primește vreo contraprestație în schimbul comisionului achitat, iar pe cale de consecință este abuziv și, respectiv, nul de drept, din considerentul că contravine normelor imperative.

Suplimentar cu privire la nulitatea dobânzii și a comisionului de gestionare a creditului invocă prevederile art. 15 alin. (7) lit. b), alin. (9) al Legii nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori, pct. 20 din Directiva nr.2008/48/CE/ a Parlamentului European și a Consiliului 13 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului și art. 6 § 1 din Directiva Nr. 93/13/CEE a Consiliului privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii din 05 aprilie 1993.

Indică că, analizând prevederile Contractului de credit nr. 272644001 din 07.02.2024 se observă că, rata anuală a dobânzii constituie 49,9685%, iar comisionul de gestionare a creditului constituie 0,04% pe zi, ceia ce reprezintă 14,6% anual (0,04 % * 365 zile).

Prin urmare, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 15 alin. (7) lit. b) al Legii nr. 202 din 12.07.2013, printr-un simplu calcul matematic, se constată că mărimea cumulativă a dobânzii și a comisionului de gestionare a creditului, indicate supra și care constituie costul creditului, depășesc valoarea debursată conform contractului în speță și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul.

Consideră că, în această situație, urmează a fi pusă în aplicare, cu respectarea principiului efectivității, sancțiunea prevăzută la art. 15 alin. (9) al Legii nr. 202 din 12.07.2013 or, pârâtul are dreptul să solicite doar restituirea sumei inițiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăți prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioane și orice alt tip de plăți).

Solicită, a constatat caracterul abuziv și declararea nulității absolute a clauzelor contractuale înserate în Contractul de credit nr. 272644001 din 07.02.2024. după cum urmează:

- pct. 2.5. din Condiții generale și pct. 5.2. și 5.5. 1. din Condiții speciale, din care rezultă obligația de plată a dobânzii în mărime de 0,1369 % pe zi și respectiv 49,9685 % anual;

- pct. 2.9. din Condiții generale și pct. 5.5.2. din Condiții speciale, din care rezultă obligația de plată a comisionului de gestionare a creditului în mărime de 0,04 % pe zi.

Totodată a solicitat examinarea cauzei în lipsa reclamantului.

Argumentele expuse în referința depusă de avocatul Lunca Ion.

La data de 25 august 2025, reprezentantul reclamantului, avocatul Lunca Ion, a depus referință la cererea reconvențională înaintată de Moraru Vasile, prin intermediul avocatului Bălănuță Ion, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

În motivarea referinței a invocat că, în primul rând, se impune mențiunea că drepturile și obligațiile contractuale izvorăsc din voința liber exprimată a părților, în condițiile legii. Contractul de credit în litigiu a fost încheiat în formă electronică, cu aplicarea semnăturii electronice, conform dispozițiilor art. 319 și 321 din Codul civil, ceea ce echivalează, din punct de vedere juridic, cu exprimarea consimțământului valabil. Or, pârâții nu neagă faptul recepționării sumei de 22 850 lei, dar invocă pretinsul caracter abuziv al unor clauze contractuale care nici pe aproape nu corespunde cu realității faptice în prezenta speță. Deci după obținerea împrumutului contractat și utilizarea acestuia după propriul plac în prezent Moraru Vasile, Moraru Maria încearcă nimic altceva decât să tergiverseze momentul restituirii datoriei sub pretextul invocării unor pretinse clauze abuzive din contract chiar și dacă acest contract este în strictă conformitate cu legea.

Invocarea caracterului abuziv al clauzelor privind dobânda anuală de 49,9685% și comisionul de 0,04% pe zi, în lipsa unei demonstrații concrete privind dezechilibrul semnificativ creat între drepturile și obligațiile părților, nu poate conduce de plano la constatarea nulității absolute. Potrivit art. 1072 alin. (1) Cod civil, o clauză este considerată abuzivă doar dacă este propusă de profesionist, nu a fost negociată individual și dezavantajează considerabil consumatorul, contrar bunei-credințe. Or, simpla lipsă a unei negocieri individuale nu echivalează cu automatismul calificării clauzei ca fiind abuzivă.

În ceea ce privește susținerea reclamantei reconvenționale conform căreia nu i-ar fi fost furnizate informațiile precontractuale și, în consecință, ar fi fost indusă în eroare cu privire la conținutul contractului de credit, această afirmație este lipsită de temei și trebuie respinsă ca fiind nefondată.

În primul rând, creditorul și-a executat întocmai obligația de informare precontractuală, în conformitate cu dispozițiile art. 5 alin. (1) și (2) din Legea nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori. Potrivit acestor prevederi, creditorul este obligat să furnizeze consumatorului informații suficiente, cu scopul de a-i permite să compare mai multe oferte și să ia o decizie informată. Aceste informații trebuie să fie oferite cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte de încheierea contractului, termen care poate fi redus cu consimțământul expres al consumatorului.

În acest caz, acest consimțământ a fost exprimat de către reclamanta reconvențională în mod expres și liber, fiind consemnat în documentația contractuală. Contractul a fost încheiat online, semnat electronic, iar pârâta a beneficiat de acces la toate clauzele contractuale, inclusiv cele privind dobânda și comisioanele aplicabile. Informațiile precontractuale relevante sunt anexate la prezenta referință, confirmând faptul că reclamantei reconvenționale i-au fost puse la dispoziție, în mod transparent și accesibil, toate detaliile necesare pentru a lua o decizie asumată.

În al doilea rând, chiar în ipoteza - inexistentă în speță - în care ar fi existat un viciu în ceea ce privește informarea, reclamanta reconvențională dispunea de un remediu legal

expres: dreptul de revocare, în termen de 14 zile calendaristice, fără a invoca motive, în temeiul art. 18 alin. (1) din aceeași Lege nr. 202/2013. Or, pârâtul nu a exercitat acest drept. Mai mult, el a acceptat sumele creditate, le-a utilizat după bunul său plac, și ulterior a început să efectueze plăți parțiale în contul obligațiilor contractuale. Acest comportament confirmă nu doar valabilitatea contractului, ci și acceptarea tacită a tuturor clauzelor asumate.

În al treilea rând, este de remarcat că până la momentul introducerii cererii de chemare în judecată de către pârâtă, reclamantul în acțiunea reconvențională nu a formulat niciun fel de solicitare prin care să denunțe contractul, să conteste clauzele pretins abuzive sau să invoce dificultăți obiective în executarea obligațiilor contractuale. Este pentru prima dată, după introducerea acțiunii de încasare a datoriei, când reclamanta reconvențională ridică problema caracterului abuziv al contractului, ceea ce indică, cu evidență, o atitudine procesuală de victimizare artificială, cu scopul clar de a evita onorarea unor obligații asumate liber.

Subliniază că, art. 319 alin. (1) și (4) din Codul civil al Republicii Moldova conferă valoare probatorie deplină contractelor încheiate prin mijloace electronice, prezumând existența consimțământului părții semnatare. În lipsa unor dovezi clare și convingătoare în sens contrar, acest consimțământ nu poate fi negat. În egală măsură, conform art. 1247 și 1249 Cod civil, împrumutatul este ținut să-și execute obligațiile contractuale în condițiile convenite, iar neexecutarea acestora atrage răspunderea juridică civilă.

Consideră că, argumentul reclamantei reconvenționale, potrivit căruia costul total al creditului ar depăși valoarea debursată, și prin urmare s-ar impune aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 15 alin. (9) din Legea nr. 202/2013, este nefondat și se bazează pe un calcul defectuos, ambiguu și lipsit de fundament factual solid.

În primul rând, calculul prezentat de reclamanta reconvențională - potrivit căruia dobânda contractuală anuală de 49,9685% și comisionul zilnic de 0,04% ar conduce la depășirea valorii debursate - este realizat în abstract, fără a ține cont de suma efectiv debursată în temeiul contractului, de durata utilizării creditului, de sumele deja rambursate și de termenele de scadență. Această modalitate superficială de prezentare nu oferă o bază concludentă pentru susținerea depășirii plafonului stabilit de lege.

Or, examinând documentele anexate la cererea de chemare în judecată, se poate constata cu claritate că valoarea totală a sumelor solicitate cumulat cu sumele achitate de către reclamantul principal (DEBIT LEX SRL), cu titlu de dobândă contractuală și comisioane de gestionare, este de 7 348,45 lei, compusă astfel: dobândă contractuală achitată – 2 721,02 lei; dobândă restantă (calculată pentru perioada până la 18.05.2025) – 2 899,46 lei; comision de gestionare achitat – 856 lei; comision restant – 871,97 lei; suma totală a costurilor (dobânzi și comisioane) constituie 7 348,45 lei care nu depășește suma împrumutului acordat.

Mai indică că, aceste costuri sunt aferente unui credit cu valoare sub formă de linie de credit a cărui valoare este de 10 000 lei, conform mențiunilor din cererea de chemare în judecată și a contractului atașat. Astfel, în mod evident, costul total al creditului nu depășește valoarea debursată, ceea ce înlătură incidența art. 15 alin. (7) lit. b) din Legea nr. 202/2013. În contextul dat, nici condițiile prevăzute la lit. a) ale aceluiași alineat nu

sunt întrunite, întrucât: Rata dobânzii anuale nu depășește 50%, ci este exact 49,9685%, sub plafonul legal. Comisionul zilnic de 0,04%, aplicat asupra soldului utilizat, nu depășește valoarea permisă pe zi din valoarea totală a creditului pentru termenul de utilizare efectivă.

Prin urmare, niciuna dintre limitele imperative prevăzute de art. 15 alin. (7) lit. a) și b) nu este încălcată. Invocarea automată a sancțiunii de la alin. (9) - respectiv limitarea la restituirea doar a sumei debursate - este prematură și abuzivă, în lipsa unei constatări efective privind depășirea plafonului de cost legal.

Mai mult decât atât, costurile percepute sunt direct corelative cu utilizarea creditului pe o perioadă extinsă, iar întârzierea semnificativă la plată (92 de zile + perioada 07.02.2025 - 18.05.2025, 192 de zile, se conturează foarte clar o întârziere de peste 192 zile la data de 18.05.2025) a contribuit la acumularea acestor costuri. Nu este rezonabil să se invoce prevederile art. 15 alin. (9) pentru a sancționa creditorul pentru o conduită contractuală normală, în condițiile în care întârzierea la plată a fost generată de debitor.

În același sens, art. 1765 din Codul civil permite convenirea unui comision suplimentar pentru utilizarea creditului, în măsura în care se justifică printr-o contraprestație reală. În contractul încheiat, clauza privind comisionul de gestiune nu este lipsită de claritate, fiind exprimată printr-o formulă determinabilă și aplicabilă zilnic la soldul creditului. Practica judiciară și recomandările Curții Supreme de Justiție (ex. Recomandarea nr. 95/2016) nu impun ca fiecare serviciu furnizat să fie detaliat exhaustiv în contract, ci doar ca acesta să nu creeze un dezechilibru vădit sau să mascheze costuri ascunse, ceea ce nu este cazul în prezenta cauză.

În susținerea poziției pârâtei ,,DEBIT LEX” SRL cu privire la legalitatea și validitatea clauzelor contractuale inserate în Contractul de credit nr. 272644001 din 07.02.2024, este esențial a fi menționat faptul că autoritatea competentă în domeniul supravegherii activităților de creditare nebancară și al protecției consumatorilor - Comisia Națională a Pieței Financiare (CNPF) - a examinat, într-o procedură administrativă distinctă, o plângere formulată într-un caz similar, în care era vizat un contract de credit încheiat de aceiași organizație de creditare nebancară.

În urma procedurii desfășurate în temeiul competențelor conferite de Legea nr. 192/1998, prin Răspunsul oficial nr. 04-5/1323 din 25.03.2025, CNPF a comunicat concluziile sale referitoare la legalitatea clauzelor contractuale analizate. Din conținutul acestui document rezultă expres că, în baza înscrisurilor și explicațiilor prezentate de creditor, precum și în urma analizei prevederilor relevante din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori și a dispozițiilor Codului civil, nu au fost identificate încălcări ale normelor legale imperative care reglementează plafonul maxim al costurilor aferente creditelor acordate consumatorilor. Mai exact, CNPF a constatat că atât rata dobânzii anuale, cât și comisioanele zilnice aplicate în cadrul contractului examinat se încadrează în limitele stabilite la art. 15 alin. (7) lit. a) din Legea nr. 202/2013.

Mai mult decât atât, CNPF a evaluat clauzele contractuale prin prisma criteriilor de identificare a caracterului abuziv, prevăzute de art. 1069-1081 din Codul civil, precum și în raport cu lista orientativă a clauzelor considerate abuzive conform art. 1077-1079. În

acest context, autoritatea de supraveghere a conchis că nu există indicii care să pună la îndoială respectarea cerințelor de transparență, proporționalitate și bună-credință în raportul contractual analizat, iar clauzele examinate nu pot fi calificate ca abuzive, întrucât nu creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților și nu sunt de natură a prejudicia în mod considerabil consumatorul.

Această constatare a unei autorități administrative specializate, emisă într-o cauză ce vizează același creditor și un contract cu clauze de structură similară, este deosebit de relevantă în contextul prezentei spețe. In lipsa unei hotărâri judecătorești contrare, evaluarea efectuată de către CNPF rămâne valabilă și aplicabilă și în această cauză, constituind un argument suplimentar pertinent în sensul recunoașterii legalității clauzelor contractuale contestate. Prin urmare, susținerea reclamantei reconvenționale referitoare la caracterul abuziv al acestor clauze este lipsită de fundament, iar cererea reconvențională urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Cu privire la solicitarea înaintată de pârâți, privind reducerea cuantumului cheltuielilor pentru asistența juridică la suma de 500 lei, indică că, reclamantul a solicitat compensarea integrală a sumei de 4 000 lei, reprezentând costurile suportate pentru servicii de asistență juridică prestate de avocat, care au inclus: consultanță juridică privind prevederile legale aplicabile cauzei; studierea actelor anexate dosarului; redactarea și expedierea cererii de chemare în judecată; verificarea stării dosarului și apeluri telefonice; notificarea debitorului; alte acțiuni relevante.

Serviciile au necesitat aproximativ 10 ore de lucru, fiecare oră fiind tarifată cu 400 lei. Acest tarif este în conformitate cu prevederile Hotărârii Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr. 19-02/27.05.2022 din 27.05.2022, unde la pct. 5 este stipulat că ,,Un diapazon rezonabil și recomandabil pentru mărimea tarifelor orare ale avocaților din Republica Moldova este între 70 și 170 euro/oră” (aproximativ 1 374 – 3 337 lei/oră).

În plus, pentru a crea claritate și transparență față de serviciile prestate și tarifate, la cererea de chemare în judecată este atașat borderoul privind activitatea avocatului și cheltuielile de asistență juridică, în cauza civilă. În acest borderou, în cel mai desfășurat mod, sunt descrise acțiunile avocatului, timpul alocat pentru acestea și tariful aplicat.

Cazul a presupus analiza unui volum considerabil de acte contractuale și juridice, inclusiv contractul de credit inițial, actele de cesiune a creanței și documentele justificative anexate care sunt într-o relație echitabilă cu realitatea economică din piață. Acest proces a necesitat studierea detaliată a clauzelor contractuale pentru a verifica conformitatea cu legislația aplicabilă și pentru a susține validitatea pretențiilor reclamantului. De asemenea, calcularea exactă a datoriilor și penalităților contractuale a implicat operațiuni complexe de verificare, luând în considerare sumele achitate, restanțele acumulate, dobânzile aplicate și alte costuri aferente. Aceste calcule au fost efectuate în mod riguros pentru a reflecta cu precizie situația financiară a debitorilor.

În plus, procedurile judiciare specifice cauzelor civile cu valoare redusă au impus respectarea strictă a termenelor și cerințelor procedurale, inclusiv redactarea cererilor și notificărilor și depunerea documentelor justificative în adresa instanței. Acest proces a necesitat o cunoaștere profundă a legislației aplicabile și a practicilor judiciare, subliniind

complexitatea speței. Toate aceste elemente confirmă volumul semnificativ de muncă efectuată de avocat și importanța eforturilor sale în soluționarea cauzei.

În ceea ce privește necesitatea suportării cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice, este de menționat că, pârâtul, până a fi acționat în instanță, nu a dorit să-și onoreze benevol obligațiile pecuniare ce le are în raport cu apelantul. În plus, la etapa prejudiciară, având drept scop prevenirea începerii unui proces, apelantul a somat în mod oficial intimatul la onorarea obligațiilor sale, însă ultimul, cu rea-credință a ignorat solicitările primite. Respectiv, unicul remediu legal de care dispunea reclamanta în vederea realizării drepturilor sale a fost intentarea unei acțiuni civile, fapt ce necesită asistență juridică calificată. Prin urmare, cheltuielile de acordare a asistenței juridice sunt necesare.

Consideră că, pârâții în mod nefondat cer reducerea cuantumului compensării la 500 lei, invocând generic criteriile de „realitate, necesitate și rezonabilitate", fără a prezenta o analiză concretă a elementelor ce au condus la această reducere. Nu s-a explicat și probat în ce mod s-a ajuns la concluzia că doar jumătate din suma solicitată este rezonabilă sau necesară, ceea ce reprezintă o încălcare a obligației de probațiune prevăzută de art. 118 Cod de procedură civilă.

Citarea participanților la proces.

1. Reprezentantul reclamantei Societatea cu Răspundere Limitată „DEBIT LEX"/pârâtei în acțiunea reconvențională, avocatul – Lunca Ion, fiind legal citat, la ședința de judecată nu s-a prezentat, însă la data de 03 noiembrie 2025, prin intermediul poștei electronice a instanței a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

2. Pârâtul/reclamantul în acțiunea reconvențională – Moraru Vasile și reprezentantul acestuia, avocatul – Bălănuță Ion, fiind legal citați, la ședința de judecată nu s-au prezentat și nu au comunicat instanței motivele neprezentării lor. Totodată s-a reținut că prin acțiunea reconvențională s-a solicitat examinarea cauzei în lipsa reclamantului.

3. Pârâta în acțiunea principală – Moraru Maria, fiind legal citată, la ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele neprezentării sale.

4. Intervenientul accesoriu în acțiunea reconvențională – OCN „Ecofinance Technologies" SRL, fiind legal citat, la ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele neprezentării sale.

5. Intervenientul accesoriu în acțiunea reconvențională – Comisia Națională a Pieței Financiare, fiind legal citat, la ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele neprezentării sale.

Aprecierea instanței de judecată.

Studiind materialele cauzei în raport cu argumentele invocate în cererea de chemare în judecată, acțiunea reconvențională și referințele depuse, instanţa de judecată ajunge la concluzia că acțiunea de bază urmează a fi admisă parțial iar acțiunea reconvențională urmează a fi respinsă integral, reieșind din considerentele ce urmează.

Conform art. 130 Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii*.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Potrivit art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă, *probele se adună şi se prezintă de către părţi şi de alţi participanţi la proces*.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

Conform prevederilor art. 240 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, *La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.*

Conform art. 9 alin. (1) și (2) lit. a) din Codul civil *(1) Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. (2) Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice.*

În speță drepturile și obligațiile părților au reieșit din Contractul de credit nr. 272644001 din 07.02.2024 /f.d.17-27/.

Conform art. 10 din Codul civil *(1) Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară. (2) Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.*

Conform art. 776 din Codul civil *Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.*

În temeiul art. art. 858 din Codul civil *(1) Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. (2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bunăcredinţă, la locul şi în momentul stabilit.*

Conform art. 1763 din Codul civil, *(1) Prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobânzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții. (2) Contractul de credit se încheie în scris. (3) Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esența contractului de credit nu reiese contrariul. (4) Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizații de creditare nebancară, precum și alte organizații care acordă credite în baza legii.*

Conform prevederilor art. 15 din Legea nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori

(7) Se interzice:

a) aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depăşeşte 50%, iar toate celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată), cu excepţia dobânzii, pe o zi de credit depăşesc 0,04% din valoarea totală a creditului pentru termenul de utilizare efectivă a creditului de către consumator;

(9) În cazul încălcării prevederilor alin. (7) sau (8), creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei iniţiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăţi prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalităţile, dobânzile de întârziere şi orice alt tip de plăţi). Prezenta prevedere se aplică inclusiv în cazul în care creditorul a transmis unei persoane terţe dreptul de încasare a creanţelor aferente contractului de credit acordat.

Referitor la cererea reconvențională.

În ce privește cererea reconvențională, instanța constată că pretențiile reclamantului reconvențional sunt neîntemeiate și urmează a fi respinsă integral, din următoarele considerente.

Potrivit art. 1069 alin. (1), (4) lit. a) și b) și alin.(5) din Codul civil, *clauza propusă de una dintre părți nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influențeze conținutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. În contractul dintre un profesionist și un consumator se prezumă că: clauzele au fost propuse de către profesionist; clauzele nu au fost negociate individual. Faptul că anumite aspecte ale unei clauze sau o anumită clauză au fost negociate individual nu exclude aplicarea dispozițiilor prezentului capitol pentru restul contractului*.

În conformitate cu prevederile art.1072 alin.(1) din Codul civil, *într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se*

consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul.

Instanța de judecată va face referire și la prevederile art.1075 alin.(1) și (2) din Cod civil, din care rezultă că, *la evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art.1072 alin.(1), art.1073 și 1074 se va ține cont de: a) respectarea obligației de transparență prevăzută la art.1071; b) natura obiectului contractului; c) circumstanțele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; și e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul. Evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului și nici la caracterul adecvat al prețului sau al remunerației, pe de o parte, față de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care sa respectat obligația de transparență, prevăzută la art.1071. Obiectul contractului și raportul dintre preț și calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale*.

În contextul circumstanțelor de fapt și de drept enunțate supra instanța de judecată consideră că prevederile contractuale stipulate la pct. 2.5. din Condiții generale și pct. 5.2. și 5.5.1. din Condiții speciale și pct. 2.9. din Condiții generale și pct. 5.5.2. din Condiții speciale din contractul de credit nr. 272644001 din 07.02.2024 au fost negociate și nu au un caracter abuziv.

Complementar, instanța relevă faptul că, la referința depusă la acțiunea reconvențională, a fost anexată informații standard privind creditul pentru consumatori referitoare la facilitatea de tip „revolving” din 07.02.2024, întocmită în baza preferințelor și a informațiilor furnizate de către debitor prin cererea de acordare a creditului nr. 226463 din 07.02.2024, care prezintă în mod clar și explicit condițiile esențiale ale contractului (valoarea totală a creditului, dobânda aferentă și termenul creditului), asupra cărora reclamantul în acțiunea reconvențională nu a formulat obiecții.

Totodată, instanța consideră pertinente prevederile art. 5 alin. (8) lit. b) din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr. 202 din 12 iulie 2013, *creditorii și, unde este cazul, intermediarii de credit oferă consumatorului explicații corespunzătoare, pentru a-i permite să evalueze dacă contractul de credit propus este adaptat la nevoile sale și la situația sa financiară, unde este cazul, prin explicarea: caracteristicilor esențiale ale produselor propuse (rata dobânzii, numărul de comisioane, costurile creditului, condițiile rambursării anticipate, valoarea totală de plătit), precum și a consecințelor neonorării clauzelor contractuale*.

Instanța ia în calcul toate circumstanțele analizate și cercetate în ședința de judecată în prezenta cauză și stabilește că clauzele contractuale stipulate la pct. 2.5. din Condiții generale și pct. 5.2. și 5.5.1. din Condiții speciale și pct. 2.9. din Condiții generale și pct. 5.5.2. din Condiții speciale din contractul de credit nr. 272644001 din 07.02.2024 nu sunt abuzive, nu induc niciun dezechilibru între drepturile și interesele părților contractante și nu pot conduce la aplicarea nulității de protecție în privința acestora de către instanța de judecată.

Având în vedere aceste circumstanțe, instanța nu poate constata nulitatea clauzelor contractuale referitoare la încasarea dobânzii contractuale și a penalității, motiv pentru care se impune necesitatea respingerii acțiunii reconvenționale.

Referitor la cerința din cererea principală privind încasarea datoriei

Articolul 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „*Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate .*

Articolul 121 din Codul de procedură civilă, prevede că, *instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului*.

Articolul 130 alin. (l) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „*Instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege*."

Articolul 239 din Codul de procedură civilă, prevede că „*Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată*."

Articolul 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: "*La deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii*."

Articolul 9 alin. (1)-(2) din Codul civil prevede că, *drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice*.

Articolul 10 alin. (1)-(2) din Cod civil, prevede următoarele: „*Persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege*."

Articolul 312 alin. (1) Cod civil, prevede următoarele: „*Consimțământ este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic*".

Articolul 992 alin. (l) Cod civil, prevede că: „*Contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice*."

Articolul 316 alin. (1) Cod civil, prevede următoarele: „*Actul juridic poate fi încheiat verbal, în scris sau în formă autentică*. "

Articolul 321 alin. (1)-(2) Cod civil, prevede următoarele: „*Trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului. In cazul în care, conform legii sau învoielii între părți, actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atât prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părți, cât și printr-un schimb de scrisori, telegrame, documente electronice, altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat*."

Articolul 774 alin. (1)-(3) Cod civil, prevede următoarele: „*În virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligația poate fi pură și simplă sau afectată de modalități. Prestația trebuie să fie posibilă și determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice și bunelor moravuri*."

Articolul 776 Cod civil, prevede următoarele: „*Obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii*."

Articolul 823 alin. (1) din Codul civil, prevede că: „*O creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterio*r."

Articolul 826 alin. (1) din Codul civil, prevede următoarele: „*Titularul unei creanțe o poate transmite unui terț fără consimțământul debitorului dacă legea nu prevede altfel*."

Articolul 827 din Codul civil, prevede că: „*Drepturile de creanță se transmit cesionarului așa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanței, asupra cesionarului trec garanțiile și alte drepturi accesorii*."

Articolul 901 alin. (1) din Codul civil, prevede următoarele: „*Atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare*."

Aliniatul (5) aceluiași articol prevede că, *neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației*.

Articolul 912 alin. (1) din Codul civil, prevede următoarele: „*Creditorul are dreptul de a obține plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadență*.”

Articolul 942 alin. (1) și (2) din Codul civil, prevede următoarele: „*În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract*.

Articolul 1242 alin. (1) din Codul civil, prevede că: „*Prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date*.”

Articolul 1248 alin. (1) și (2) din Codul civil, prevede că: „*În cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art. 942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate şi împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobânzii aferente în condițiile stabilite la art. 864 alin. (2) şi (4)*.

Articolul 1763 alin. (1)-(3) din Codul civil, prevede că: „*Prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobânzii şi a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții. Contractul de credit se încheie în scris. Față de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esența contractului de credit nu reiese contrariul*.”

Articolul 4 alin. (1) lit. a) din Legea privind semnătura electronică și documentul electronic nr. 91 din 29.05.2014 (în vigoare la data semnării contractului de credit), prevede că: „*Tipurile de semnături electronice, ale căror principii şi mecanisme de utilizare sânt reglementate de prezenta lege, sânt următoarele semnătura electronică simplă*.”

Articolul 5 alin. (1) din aceiași lege, stipulează că: „*Semnătura electronică, indiferent de gradul de protecție de care dispune, produce efecte juridice şi este acceptată ca probă, inclusiv în cadrul procedurilor judiciare, chiar dacă a) se prezintă în formă electronică; sau b) nu se bazează pe un certificat eliberat de un prestator acreditat de servicii de certificare; sau c) nu se bazează pe un certificat calificat al cheii publice;*

sau d) nu este creată prin intermediul dispozitivului securizat de creare a semnăturii electronice."

Articolul 16 alin. (1) din Legea nr. 91 din 29.05.2014, prevede că: „*Documentul electronic este considerat autentic dacă întrunește cumulativ următoarele condiții: a) este semnat de persoana abilitată, în modul stabilit, să semneze cu semnătură olografă documentul echivalent pe suport de hârtie; b) este semnat cu semnătura electronică autentică a semnatarului indicat în document.* "

Articolul 3 din Legea nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori, prevede că: „*Valoarea totală plătibilă de către consumator — suma dintre valoarea totală a creditului și costul total al creditului pentru consumator. La rândul său, costul total al creditului pentru consumatori - toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele și orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit și care sânt cunoscute de creditor, cu excepția taxelor notariale; costurile pentru serviciile accesorii aferente contractului de credit, în special valoarea medie a primelor de asigurare, sânt incluse în cazul în care obținerea creditului sau obținerea acestuia potrivit clauzelor și condițiilor prezentate este condiționată de încheierea unui contract de servicii*."

Iar alin. (3) lit. g) al aceluiași articol prevede că, „*Contractul de credit specifică în mod clar și concis: dobânda anuală efectivă și valoarea totală plătibilă de către consumator, indicate în mod evidențiat (cu caractere aldine) și calculate la momentul încheierii contractului de credit; se menționează toate ipotezele folosite pentru calculul acestei rate*."

Din materialele anexate de către reprezentantul reclamantului la cererea de chemare în judecată, se constată cu certitudine că, la data de 07 februarie 2024 între OCN „Ecofinance Technologies" SRL și Moraru Vasile a fost încheiat contractul de credit nebancar cu nr. 272644001 /f.d.17-27/.

Contractul de credit nebancar a fost încheiat la distanță în condițiile dispozițiilor Legii nr. 157 din 18.07.2014 despre încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare de consum, prin aplicarea semnăturii electronice simple de către debitor în conformitate cu procedurile specificate în termeni și condiții de utilizare a serviciilor financiare nebancare disponibile pe pagina www.creditprime.md și în contractatul de credit.

Potrivit pct. 3.1. a contractului menționat, părțile au convenit asupra faptului că creditorul se obligă să pună la dispoziția debitorului un credit sub forma unei facilități de tip „linie de credit", care va putea fi utilizat prin una sau mai multe trageri în interiorul perioadei active a contractului și care urmează a fi rambursată de către debitor până la data rambursării finale a creditului /f.d.20/.

În speță, OCN „Ecofinance Technologies" SRL a făcut dovada respectării obligațiilor contractuale asumate prin contractul de credit nr. 272644001 din 07.02.2024, iar debitorul a recepționat mijloacele financiare contractate la data de 07.02.2024, potrivit Ordinelor de plată eliberate de B.C. „COMERTBANK" S.A. pe numele Vasile Moraru /f.d.30-34/.

Conform pct. 5.1. al contractului pentru utilizarea sumelor puse la dispoziție din linia de credit, debitorul va achita o plată minimă lunară egală cu 5% din soldul curent al liniei de credit la data scadenței plus dobânda contractuală. Potrivit pct. 5.2. rata dobânzii care se achită de către debitor este fixă pe întreaga durată a creditului, astfel cum este definită și este egală cu 0,1369% pe zi.

În pct. 5.5. al contractului, părțile au prevăzut că, dobânda se calculează anual și se aplică la soldul zilnic al liniei de credit până la data restituirii integrale a liniei de credit, indiferent de faptul dacă restituirea a fost efectuată de către debitor benevol ca urmare a ajungerii obligațiilor la scadență, a rambursării anticipate a creditului, a exercitării dreptului de reziliere sau de revocare a contractului.

La fel, rata dobânzii contractuale, conform pct. 5.5.1. din contract, nu poate depăși 49,9685% anual, iar potrivit pct. 5.5.2. a contractului menționat, pentru utilizarea liniei de credit, debitorul va achita un comision de gestionare a creditului în mărime de 0,04% pe o zi de credit, din valoarea totală a creditului /f.d.22/.

Conform pct. 5.6. costul total al creditului, adică valoarea totală a costurilor inclusiv dobânzilor, comisioanelor, taxelor, penalităților, dobânzilor de întârziere și oricare alt tip de plăți aferente unui contract de acordare a creditului nu poate depăși valoarea limitei aprobate, iar potrivit pct. 5.7 din contract, calculul costului total al creditului poate crește corespunzător și proporțional cu sumele care sunt trase din linia de credit, însă nu poate depăși valoarea sumelor trase, în condițiile pct. 5.6. din contract.

La 25 aprilie 2024 între compania OCN „Ecofinance Technologies” SRL și compania „Debit Lex” SRL a fost încheiat contractul de cesiune a creanțelor /f.d.41-42/.

Potrivit pct. 9.3.13. al contractului de credit nr. 272644001 din 07.02.2024, prin semnarea prezentului contract, debitorul confirmă că este informat și își dă acordul la cesiunea dreptului de creanță de către creditor, unei companii de colectare a datoriilor în cazul intrării în întârziere de plată /f.d.25/.

La caz, instanța menționează că, pârâtul Moraru Vasile prin depunerea cererii online de acordare a creditului, și-a manifestata expres consimțământul la cesionarea datoriei sale către persoanele terțe și a luat cunoștință cu condițiile contractuale indicate în Informațiile standard privind creditul pentru consumători, pe care și le-a acceptat prin semnarea acestora cu aplicarea semnăturii electronice simple.

Despre cesionarea creditului nebancar contractat, pârâtul Moraru Vasile au fost informat prin scrisoare recomandată, fapt confirmat prin copia avizului de recepție și a chitanței poștale anexată la actele dosarului /f.d.44, 44-verso/.

Potrivit cererii de chemare în judecată precum și actului de predare-primire a drepturilor asupra creanțelor cesionate, se solicită încasarea din contul pârâților Moraru Vasile și Moraru Maria în beneficiul reclamantului a sumei în mărime de 9 499,40 lei, cu titlu de datorie la corpul creditului nebancar, a sumei de 2 899,46 lei cu titlu de dobândă contractuală restantă, a sumei de 871,97 lei cu titlu de comision de gestiune a contractului.

Reclamantul solicită încasarea sumelor menționate cu titlu de dobândă contractuală neachitată și comision de gestiune, calculate conform clauzelor contractuale (pct. 2.5 și

5.5.1 – dobândă anuală 49,9685% anual și pct. 2.9 și 5.5.2 – comision de gestionare a creditului 0,04% pe zi).

Raportul juridic este guvernat de Legea nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori, pârâtul având calitatea de consumator, iar reclamantul fiind un profesionist (organizație de creditare nebancară). Instanța verifică legalitatea clauzelor contestate prin prisma dispozițiilor imperative ale art. 15 din legea specială.

Conform art. 15 alin. (7) lit. a) din Legea nr. 202/2013, se interzice aplicarea ratei dobânzii anuale dacă aceasta depășește 50%, iar toate celelalte plăți aferente creditului (comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere și orice alte plăți), cu excepția dobânzii, pe o zi de credit nu pot depăși 0,04% din valoarea totală a creditului, raportat la termenul efectiv de utilizare a creditului de către consumator.

Sancțiunea pentru încălcarea acestor limite este prevăzută expres la art. 15 alin. (9): creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei inițiale debursate, fără a pretinde dobânzi, comisioane, penalități sau alte plăți prevăzute în contract.

Din analiza clauzei contractuale de la pct. 2.5, 5.5.1 și a graficului de rambursare reiese că dobânda anuală contractuală de 49,9685% se încadrează sub plafonul de 50%.

Totodată, din materialele cauzei nu rezultă că această clauză ar fi fost modificată unilateral.

Astfel, în contextual celor expuse, se reține că contrar obligațiilor asumate de restituire a creditului, potrivit extrasului de cont, Moraru Vasile nu și-a onorat obligația de restituire a creditului și a admis restanța la plata creditului și pe cale de consecință se va admite pretenția privind încasarea datoriei ce se referă la corpul creditului nebancar în mărime de 9 499,40 lei, precum și a dobânzii contractuale în sumă de 2 899,46 lei și comision de gestionare a creditului în sumă de 871,97 lei.

În continuare referitor la solicitarea părții reclamante privind încasarea datoriei, în mod solidar, atât din contul pârâtului Moraru Vasile cât și a soției acestuia, Moraru Maria, instanța reține ca fiind neîntemeiată solicitarea dată, atât timp cât contractul de credit nr. 272644001 din 07.02.2024 a fost încheiat doar cu Moraru Vasile, un contract de fidejusiune cu Moraru Maria nu a fost încheiat, iar prin contractul de cesiune a creanțelor nr. 1 din 25.04.2024 și actului de primire predare a drepturilor asupra creanțelor cesionate nr. 23, OCN „Ecofinance Technologies" SRL a cedat în favoarea cesionarului „Debit Lex" SRL dreptul de creanță în privința debitorului Moraru Vasile.

În conformitate cu prevederilor art. 19 alin. (1) din Codul familiei: „*bunurile dobândite de către soți în timpul căsătoriei sânt supuse regimului proprietății în devălmășie*". Art. 20 din Codul familiei prevede că: *„(1) Bunurile dobândite de către soți în timpul căsătoriei aparțin ambilor cu drept de proprietate în devălmășie, conform legislației. Sânt proprietate în devălmășie bunurile procurate din contul: c) altor mijloace comune. (3) Sânt proprietate în devălmășie a soților bunurile mobile și imobile, valorile mobiliare, depunerile și cotele de participație în capitalul social din instituțiile financiare sau societățile comerciale, care au fost construite, constituite, procurate sau făcute din contul mijloacelor comune, precum și alte bunuri dobândite în timpul căsătoriei, chiar dacă sânt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soți. (5) Sânt proprietate în devălmășie a soților bunurile care au fost dobândite din ziua încheierii*

căsătoriei până în ziua încetării acesteia. Instanța judecătorească este în drept, în baza cererii soțului interesat care nu este vinovat de desfacerea căsătoriei, să declare bunurile dobândite de către el în perioada cât soții au dus gospodării separate proprietate a acestuia."

Articolul 24 alin. (2) din Codul familiei menționează că: „*soții răspund cu întreg patrimoniul lor pentru obligațiile care au fost asumate în interesul familiei, fie și numai de unul dintre ei, precum și pentru repararea prejudiciului cauzat ca urmare a săvârșirii de către ei a unei infracțiuni, dacă prin aceasta au sporit bunurile comune ale soților*".

La caz, din actele anexate la cererea de chemare în judecată, nu rezultă dacă mijloacele financiare luate de către Moraru Vasile prin contractul de credit nr. 272644001 din 07.02.2024, a fost asumat în interesul familiei, pentru ca instanță să dispună încasarea a acestuia și din contul lui Moraru Maria.

Referitor la cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată

Articolul 82 din Cod de procedură civilă prevede următoarele: „*Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei*.

Articolul 90 din Cod de procedură civilă prevede următoarele: „*Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: a) sumele plătite martorilor, interpreților, experților și specialiștilor; b) cheltuielile de efectuare a cercetărilor la fața locului; c) cheltuielile de înștiințare și chemare a părților în judecată; d) cheltuielile de transport și de cazare suportate de părți și de alți participanți la proces în legătură cu prezentarea lor în instanță; e) cheltuielile suportate de cetățenii străini și de apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel; f) cheltuielile de căutare a pârâtului; g) cheltuielile de efectuare a expertizei; h) cheltuielile de executare a actelor judiciare; i) cheltuielile de asistență juridică; j) cheltuielile de declarare a insolvabilității; k) compensațiile pentru timpul de muncă pierdut; l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanță și de participanții la proces"*.

Articolul 94 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă, prevede că *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului — proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului. (2) În cazul mai multor reclamanți sau pârâți, aceștia sânt obligați să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporțional sau solidar, în funcție de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanți a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalți nu sânt responsabili de cheltuielile lui*.

Articolul 96 alin. (1-1[1]) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: *Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat*.

Cu referire la pretenția reclamantului privind încasarea în beneficiul său de la pârât a cheltuielilor de judecată, instanța menționează că la înaintarea acțiunii civile a fost achitată taxa de stat în cuantum de 871,97 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 1256 din 07 martie 2025. Suma invocată a fost calculată corect, în modul prescris de Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023 /f.d.5/.

La fel, pentru înaintarea acțiunii civile a fost achitată și taxa de timbru prevăzută în modul prescris de art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, adică 200 de lei /f.d.4/.

Astfel, în corespundere cu prevederile art. 94 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată pentru taxa de stat și taxa de timbru vor fi dispuse spre încasare în beneficiul SRL „Debit Lex" de la Moraru Vasile, luând în considerație că instanța a constatat că datoria formată în baza contractului de credit nr. 272644001 din 07.02.2024 urmează a fi încasată doar din contul acestuia.

Cu referire la suma de 18,50 lei cu titlu de cheltuieli pentru corespondență de până la înaintarea acțiunii în judecată, judecătorul o va respinge ca neîntemeiată, or reclamantul nu a epuizat toate căile de înștiințare a pârâtului (email, telefonogramă, etc.) și ulterior notificarea acestuia, fiind cheltuieli în afara procesului, extrajudiciare.

Cu referire la cheltuielile de judecată, pornind de la practica și jurisprudența dezvoltată de CtEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței de judecată.

Totodată, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor

cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Instanța atestă faptul că în cadrul cauzei civile interesele „DEBIT LEX” SRL au fost reprezentate de avocatul Lunca Ion, fiind împuternicit prin mandatul seria MA nr. 2070293 din 07.02.2025 /f.d.6/

Totodată la materialele cauzei este anexat ordinul de plată nr. 1122 din 07.02.2025 potrivit căruia „Debit Lex” SRL a achita pentru serviciile Cabinetului Avocatului Ion Lunca suma de 4 000 lei /f.d.11/, precum și Borderoul nr. 1 privind activitatea avocatului și cheltuielile de asistență juridică /f.d.12/, astfel, instanța ajunge la concluzia de a încasa din contul pârâtului Moraru Vasile în beneficiul reclamantului „DEBIT LEX” SRL cheltuieli de judecată legate de asistența juridică în mărime de 4 000 lei.

În conformitate cu art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite parțial acţiunea civilă înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „DEBIT LEX” împotriva lui Moraru Vasile și Moraru Maria cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Moraru Vasile, născut la data de *****, domiciliat în s. *****, r-nul Cantemir, număr de identificarea *****, în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „DEBIT LEX”, cod fiscal 1021600028068, datoria în mărime de 13 270,83 lei și cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de stat în sumă de 871,97 lei, taxei de timbru în sumă de 200,00 lei și asistență juridică în sumă de 4 000,00 lei, în total suma de 18 342,80 /optsprezece mii trei sute patruzeci și doi, 80/ lei.

În rest, acțiune principală se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se respinge, ca fiind neîntemeiată, cererea reconvențională înaintată de Moraru Vasile către Societatea cu Răspundere Limitată „DEBIT LEX” privind declararea nulității clauzelor abuzive.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Sud, în termen de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Cahul.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul /*semnătura*/ Cristina SALAGOR

Copia corespunde originalului,
Judecător *Cristina SALAGOR*